

Filotás Julianna református beosztott lelkész nő igehirdetése
(Sopron, 2020. május 3., Anyák napja)

Istentől kapott szülői tisztség

„A mi segítségünk az Úr nevében van, aki teremtette az eget és a földet.”

Kezdő (fennálló) ének: 19. zsoltár 1. verse: „Az eget beszélők és nyilván hirdetik az Úrnak erejét”

Derekas ének: 167. dicséret 1-3. verse: „Jöjj, mondjunk hálaszót”

Lekció: 1Móz 1,26-31

„Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlónak: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a jóságokon, az összes vadállaton és az összes csúszómászon, ami a földön csúszik-mászik. Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket. Azután megáldotta őket Isten, és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet, és hajtsátok uralmatok alá! Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a szárazföldön mozgó minden élőlényen!

Majd ezt mondta Isten: Nektek adok minden maghozó növényt az egész föld színén, és minden fát, amelynek maghozó gyümölcse van: legyen mindez a ti eledeltek! Minden földi állatnak, az ég minden madarának és minden földi csúszómászonak pedig, amelyben élet van, eledelül adok minden zöld növényt. És úgy történt. És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó. Így lett este, és lett reggel: hatodik nap.”

Imádság: *„Istenünk! Áldunk téged, aki ma is Igédhez gyűjtesz bennünket, hogy Téged mind jobban megismerhessünk. Köszönjük, hogy teremtő Atyánk vagy, és hogy életünk nagy titokban Benned gyökerezik. Szerető gondviselésedben jártunk az elmúlt napokban, dicsőség legyen Neked mind ezekért: minden testi és lelki jótéteményedért! Köszönjük, hogy Te a Fiú is vagy, aki miatt igazságod állandó tükröt tart bűneinknek, és akire nézve bűnbánó imádságainkat meghallgatod és könyörülsz. Tisztíts hát meg bennünket minden vétünkűktől, hogy ne bolyongjunk tovább elveszetteként rossz döntéseink közepette, de lehessünk megtaláltak, akiken meglátszik örömed! Köszönjük, hogy Te Szentlélek Isten vagy, aki megvilágosítod értelmünket, hogy megértsük az Igét, és gyógyulhasson életünk az örömhír által! Jöjj hát, és munkálkodj bennünk! Ámen.”*

Igehirdetés előtti ének: 164. dicséret 1. verse: „Kegyes Jézus, itt vagyunk”

Textus: 1Móz 1,26a

„Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlónak...”

Kedves Testvérek!

Ma anyák napja van, ezért hadd hozzak máris ide egy rövid történetet egy háromgyermekes édesanya tollából. Az írás már jó néhány éve született, aktualitásából azonban azt hiszem, mit sem veszített.

Egy nő akarta megújítani jogosítványát, ezért elment az illetékes önkormányzati hivatalba. Adatfelvétel közben az ügyintéző hölgy megkérdezte, hogy mi a nő jelenlegi foglalkozása. A megkérdezett egy ideig tétovázott. Bizonytalan volt, hová is sorolja magát.

- Arra gondolok, magyarázta az adategyeztető, hogy van-e munkája, vagy csak...?
- Természetesen van munkám! – csattant fel a nő. – Anya vagyok.
- Nincs „anya” kategóriánk foglalkozásként. A „háztartásbeli” fedi le ezt – mondta az adatfelvevő segítőkészen.

Történetünk szerzője – aki hallotta a fenti esetet – hamarosan hasonló helyzetben találta magát. A vele szemben ülő „hivatali kikérdező” vagy hasonló címet viselő hölgynek hirtelen ötlettől vezérelve ugyanerre a kérdésre ezt válaszolta:

- Gyermekfejlődési és emberi kapcsolatok területén dolgozom társkutatóként.

A hivatalnok erre felnézett, mint aki rosszul hallott. Erre a háromgyermekes édesanya megismételte a titulust lassan, kihangsúlyozva a leglényegesebb szavakat. Aztán csodálkozva nézte végig, ahogy az ügyintéző hölgy mindezt nagy betűkkel leírta a hivatalos kérdőívre. Az édesanya elbeszélése szerint érzékelhetően folyamatosan nőtt az elismerés a hivatalnok hozzá fűzött szavaiban és hangjában, amint kitöltötte a nyomtatványt, sőt, a végén még személyesen ki is kísérté az ajtóig.

Ennek az édesanyának a rövid története és tapasztalata is jól mutatja, mennyire kifordult önmagából társadalmunk. Mintha mindennek különleges címet, titulust kellene adni ahhoz, hogy megbecsült legyen az a munka, feladat, szolgálat, amit egyik ember a másikért végez. Kérdezhetnénk: ennyire nem értékeljük – most a történetünknel maradva – az anyaságot? A szülői tisztséget?

Merthogy szülőnek lenni tisztség, címkék és hangzatos titulusok nélkül is! Mégpedig igen nagy tisztség. Erről szól mai igénk.

Isten, amikor megalkotta ezt a világot, különleges helyre tette terveiben és szeretetében az embert: a Maga képére és Önmagához hasonlóvá teremtette őt. Ez természetesen nem a külső megjelenést jelenti. Hanem azt, hogy Isten az ember által olyasvalakit akart behelyezni ebbe a teremtett világba, aki abban Őt képviseli és az Ő jótékony, gondviselő uralmát gyakorolja. Elképesztően nagy rangot és egyúttal felelősséget kapott ezzel az ember a teremtett világban. Ma ezt a felelősséget jobban érzékeljük, mint valaha!

A teremtéstörténetből tudjuk, Isten nem állt meg ott, hogy az embert ilyen nagy rangra emelte. Ahogyan a vízi és szárazföldi állatoknak, valamint az égi madaraknak megparancsolta, hogy szaporodjanak és sokasodjanak, úgy Isten az embernek is ugyanezt a parancsot adta. Az ember ezzel maga is bekapcsolódott a teremtés folyamatába. Ám ez más folyamat, mint amit a körülöttünk lévő élő világban láthatunk. Mert az ember esetében a megszülető új generáció nem pusztán reprodukciót jelent, nem csupán a fajfenntartás egyik újabb szakaszát.

Amikor beleszületik egy gyermek ebbe a világba, Isten az Ő arcát engedi „sokszorozódni” benne.

Mindezek után joggal vetődik fel a kérdés: ha Istent képviselni és az Ő uralmát gyakorolni nagy megtiszteltetés és felelősség, mit mondjunk akkor ezek után a szülőségről?

Kedves Szülők! Nem kis feladat bízott rátok. Bizonyára ezt amúgy is érzitek minden nap a hétköznapi ügyes-bajos dolgai közepette, amikor gyermekeitekről gondoskodtok és őket nevelitek, vagy amikor már felnőtté vált gyermekeitek életútját kíséritek. Most azonban még nyomatékosabb hangsúlyt kapott a Szentírás szava által a jelentősége. A gyermeket ugyanis nem magatoknak nevelitek vagy neveltétek, még csak nem is a gyermeket önnön magának, hanem a teremtés Urának, magának az Istennek.

Mi következik ebből?

Az első gondolat hangozzék így, egészen személyesen megfogalmazva: ha édesanya vagy édesapa vagy, tudd, hogy értékes vagy ebben a minőségében, és értékes az, amit szülői szeretetedből gyermekedért teszel.

Ez elsőre magától értetődő dolognak tűnik, mint amit nem kell különösebben bizonygatni. Ám volt már olyan találkozásom szülővel, édesanyával, aki bár több gyermeket is nevelt a férjével, mégis visszament dolgozni, mert nem érezte értékesnek, elég hasznosnak magát. Egyfajta társadalmi nyomásként azt érezte magán, hogy az anyaság semmi, és tulajdonképpen, aki otthon van a gyermekei miatt, az mintha nem csinálna semmit. A háromgyermekes édesanya története is jól mutatja, hogy ez sajnos valós jelenség.

Tény, hogy az anyaság és az apaság nem mérhető GDP-ben. De nem is a GDP-nek nevelünk gyermeket. A feladat ennél sokkal nagyobb. Olyan gyermekeket felnevelni, akik keresztyénként,

Krisztust követő emberekként, ismerik, szeretik Istent és keresik az Ő akaratát az életükben. Ehhez pedig minta, jelenlét és elérhetőség kell. A minta, hogy szülőként imádkozol, Igét olvasol, istentiszteletre méész, szolgálatsz, és az élet minden területén keresed Isten akaratát az életedben. A jelenlét, hogy mind ebbe törődéssel, figyelemmel gyermekedet is bevonod, vezetve őt saját kérdései, tapasztalatai mentén. Az elérhetőség, hogy benned olyan embert ismerhessen meg, mint aki, igen, bűnös, de akinek Isten megbocsátott. A tökéletes szülő nem elérhető, hite és vallása kárhóztató ítélet csupán. A bűnbocsánatból élő szülő azonban elérhető, hite és vallása vágyott adomány.

A második gondolat egy biztatás: Krisztus által Isten megváltotta a szülőséget is.

Ma, amikor anyák napját ünnepeľjük – és különösen is ott, ahol kisebb gyermekek is vannak egy családban –, bizonyosan kedves köszöntők hangoznak el az édesanyák és nagymamák felé. És jó, hogy erre a napra általában így tekintünk, hogy ez egy szívmengető, kedves ünnep.

Am bizonyos, hogy nehéz és fájó érzések is kapcsolódnak ehhez a naphoz. Nemrégén hallottuk a hírekben, hogy csak nálunk, Magyarországon hány gyermek él otthonokban vagy nevelőszülőknél, mert szüleik nem tudták vagy nem akarták őket gondozni és ellátni. Másrészt tudjuk azt is, hogy nem csak harmonikus szülő-gyermek kapcsolatok léteznek. Van, ahol a szeretetlen szavak, viták nehezítik ezt a viszonyt, és van ahol, ennél sokkal súlyosabb bűnök is történnek családon belül.

Mindebből már jól látszik, hogy nem magától értetődő dolog szülőnek lenni, és ezeknél kisebb bajok és nehézségek mentén is megéľhetjük szülőként a félelmet és a szorongást: vajon elég jó szülője vagyok-e gyermekemnek, vajon lesz-e, aki majd kipótolja gyarló hiányosságaimat?

Amikor a teremtés 6. napjának végén elhangzik: „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó” – akkor ezzel nem csak egy megállapítást hallunk, ami akkor és ott igaz volt, hanem egy örök érvényű hitvallást is, mégpedig magáról Istenről. Vagyis azt, hogy az az Isten, aki jót alkotott, maga is jó. Ezt a jóságot pedig a bűneset sem írhatta felül, sőt, inkább azt kell, hogy mondjuk, a jósága a bűn miatt még szembe tűnőbb lett világunkban.

Istennek ez a jóakarata tárult fel a legmesszebb menőki Jézus Krisztus kereszthalálában, amely által megváltotta az egész világot, és benne a szülő-gyermek kapcsolatot is. Krisztus megszerezte nekünk a bűnbocsánatot. Ezért minden bűnvallás, minden önmagunkkal és bűneinkkel való szembenézés, minden megbocsátó szó és tett a megújult élet kapuja lett. Ez igaz biztatás a számunkra, mert ez azt jelenti, van gyógyulás, és megújulhat szeretetünk is.

Kedves Testvérek!

Változó világunk közepette, miközben a jövőt ma még kis lépésben is nehéz meghatározni, Isten nagy reménységet ültetett a szívünkbe. Isten jóakarátában ott vannak a családjaink, szülők és gyermekek, mi magunk, és Ő jól ismeri mindazt, amik így vagyunk, és üdvösséges terve van velünk. Ezért ma, ez a hálaadó ünnepség legyen meghívó mindannyiunk számára arra, hogy családi életünk minden nehézségét és gondját merjük Istenre bízni, és neki minden áldásért hálát adni!

Imádság: Mennyei Atyánk! Hozzád jövünk ma, hogy hálát mondjunk a teremtés csodájáért és az életért, amelyet tőled kaptunk. Urunk, az élet maga is titok a mi számunkra, pedig éľjük. Mennyyivel inkább szereteted és akaratod, amely igent mondott ránk, és létre hívott bennünket, hogy aztán megváltson bűneinkből!

Köszönjük, Atyánk, hogy Te bölcs vagy, és hogy ebben a Te bölcsességében bizhatunk akkor is, amikor szülői hivatásunkra gondolunk. Nagy tisztséget bízál ránk, hogy gyermekeinket megtanítsuk a Te neved tiszteletére, hogy életükkel Téged képviseljenek és szolgáljanak ebben a világban. Urunk, látjuk, mennyire töredékesek vagyunk ennek a feladatnak a betöltésében. Segíts hát meg minket!

Urunk hálát adunk az édesanyákért, akik világra hoztak bennünket. Áldd meg őket minden irántunk való gondoskodásukért, szeretetükért! Megerősítő és biztató jelenléted legyen az édesapákkal is, hogy ebben az összevissza virágban, amelyben éľünk, biztonságául lehessenek családjuknak. Atyánk! Könyörgünk a nevelő- és örökbefogadó szülőkért, hogy vállalt feladatukban hittel járhasanak, és külön kapott nehézségeiken átküzdhessek magukat.

Urunk, eléd hozzuk azokat is, akik ma szomorúan gondolnak előre sietett szüleikre. Hordozza őket, kérünk, vigasztalásod, hogy Fiad feltámadásában az örök élet zálogát kaptuk ajándékba. Atyánk, eléd hozzuk érettségiző fiataljainkat is. Segítsd meg őket, hogy mindarról, amit megtanultak, jó eredménnyel számot adhassanak az előttük álló időszakban. Ajándékozd meg őket az áldott, szép élet reménységével, amely életben álmaik és céljaik a Te felőlük való jó terveidben futnak össze.

Gondviselő Atyánk, hozzád fohászunk kegyelmedért és irgalmadért ebben a járványtól sújtott, vészterhes időben. Kérünk a betegekért, akik otthon vagy a kórházban várják gyógyulásukat, hogy hatalmadat megtapasztalhassák! Kérünk, a félelem és fájdalom szorításából hadd kerüljenek ki örömmel! Különösen is hadd jöjjünk Tehozzád most azért az édesanyáért, akiért családja olyan nagyon aggódik, és akinek nagy fájdalmakkal kell megküzdenie. Oltalmazó szeretetedbe imádkozzuk őt most, légy az ő áldott gyógyítója!

Könyörgünk, te légy az orvosokkal és ápolókkal, hogy bírják azt a terhelést, amiben benne vannak, és ami még rájuk vár. Áldd meg családjaikat is, akik most kénytelenek talán őket nélkülözni! Urunk, téged kérünk a politikusokért, hogy amikor döntést hoznak a következő időkről, azt bölcsen és jó belátással tehessék!

Istenünk, így hadd ajánljuk magunkat, népünket, de az egész világot, és benne anyaszentegyházadat is a Te gondjaidra.

Krisztusért kérünk, Atyánk, hallgass meg minket és maradj mi velünk! Amen.

Miatyánk

Adakozás

Áldás: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal! Amen

Hittanos gyermekek anyák napi köszöntője

Záróének: 395. dicséret 1-3.verse: „Isten szívéen megpihelve forrjon szívünk egybe”

A köszöntőben felhangzó versek, énekek és zene:

Fonth Dániel:

Drága édesanyák, nagymamák,
keresztanyák és pótmamák!
Értetek adunk ma Istennek hálát,
így kívánunk nektek boldog anyák napját!
A legtöbbet adjátok nekünk, mit anya adhat:
Imára kulcsoljátok kezeiteket értünk minden nap.
Szívükből kívánjuk, minden egyes napon
áldjon meg Isten titeket gazdagon!

Varga Hanna: ének (Jöjj, mondjunk hálaszót – 167. dicséret 1. verse)

Egész János: Donászy Magda – Ajándék

Színes ceruzával
rajzoltam egy képet,
anyák napján reggel,
Édesanyám néked.

Lerajzoltam én egy
aranyos madarat,
aranyos madárra
aranyos tollakat.

Elkészült a madár,
nem mozdul a szárnya...
Pedig hogyha tudna,
a válladra szállna.

Joó Zétény: Takács Irén – Egy szívem van...

Ha száz szívem volna:
Mind érted dobogna,
Szelíd arcod mind a százban
Napfényként ragyogna.
Áldjon meg az Isten
Jártadban, keltedben.
Hová nézel a virág
Ott nyíljék legszebben.

Nincs több, csak egy szívem,
Csak egyetlen egy van:
Ám, de százzal sem tudnálak
Szeretni már jobban.
A te neved zengi
Minden dobogása...
Szálljon reád édesanyám
Az Isten áldása!

Pongrácz Szabolcs: ének (Serkenj fel, kegyes nép)

Rápolthy Máté: Donászy Magda – Anyák napján

Tavaszdodik, kis kertemben
kinyílik a tulipán.
Ragyognak a harmatcseppek
anyák napja hajnalán.

Kinyílott a bazsarózsa,
kék nefelejcs, tulipán,
neked adom anyák napján,
édes-kedves anyukám.

Szalay Tamara: Iványi Mária – Nagyanyónak

Halkan, puhán
Szirom pereg
Simogatja
Öreg kezéd.

Piros szegfű
Halvány rózsza
Téged köszönt
Nagyanyóka.

Pongrácz Szabolcs: ének (Ó, ha cinke volnék)

Veres Kevin: Áldd meg Isten

Ki az, aki ápol
Születésem óta,
Testemet, lelkemet
A bajtól is óvja?
Ki tanított engem
Isten szent nevére,
S ha baj vagy bánat ér,
Ki ölel szívére?

Könnyes lesz a szemem,
Ha róla beszélek,
Az én édesanyám
Ez az áldott lélek.
És szívemnek nincs szebb
Kívánsága, vágya
Csakhogy őt az Isten
Ezerszer megáldja.

Gál-Kürti Kata: Létay Lajos – Édesanyámnak

Ha csak egy virág volna,
én azt is megkeresném.
Ha csak egy csillag gyúlna,
fényét idevezetném.

Ha csak egy madár szólna,
megtanulnék hangján.
Ami csak szép s jó volna,
édesanyámnak adnám.

Keserű Botond és édesapja: kürtzene

Rápolthy Máté: Anyáknapi köszöntő

Színes szárnyú kis madárka, csicsereg az ágon,
Tarka szegfű mosolyog a meleg napsugáron.
Virág, madár, s az én szívem őszintén kívánja:
Édes anyát a jó Isten éltesse, megáldja.